

Udvalget for Udlændinge- og
Integrationspolitik
UUI alm. del - Bilag 43
Offentlig

Ministeriet for Flygtninge
Indvandrere og Integration

Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

MODTAGET

22 NOV. 2004 // 55

Den Centrale Indlevering

22 NOV. 2004

Dato:
Kontor: Familiesammenføringskon-
toret
J.nr.:
Sagsbeh.: JDA
Fil-navn: Brev

Vedlagt fremsendes under henvisning til medieomtale af enkeltsager vedrørende udlændinge i fem eksemplarer en redegørelse for fem sager, der pr. e-mail blev fremsendt til Politiken den 12. november 2004 kl. 18.53. Redegørelsen blev imidlertid ikke bragt eller refereret, da Politiken to dage senere, den 14. november 2004, i en artikel med overskriften "Bertel Haarder anklages for at sminke udlændingepolitikken" angav at kunne "dokumentere en række sager, hvor udlændingemyndighederne pludselig vendte på en tallerken og ændrede deres egne afgørelser, efter at sagerne havde været beskrevet i medierne".

Ministeriets e-mail skal læses i sammenhæng med Politikens e-mails af 11. november 2004 kl. 11.44 og 11.45, fra journalisterne Henrik Kaufholz og Claus Blok Thomsen, der angiver de to journalisters opfattelse af hændelsesforløbet i de omtalte sager.

Som det fremgår af ministeriets redegørelse, har presseomtalen ikke i sig selv haft betydning for behandlingen af de omtalte sager, og de to journalisters opfattelse af sagerne er på en række punkter fejlagtig.

Politiken bragte først den 16. november 2004 ministeriets mail på avisens hjemmeside, men uden at give mulighed for at læse ministeriets mail i sammenhæng med fremstillingen af sagerne fra de to journalister. Ministeriets mail er endnu ikke bragt i den trykte udgave af avisen.

Bertel Haarder

Vibeke H. Hauberg

Thomas Harder Rasmussen

Fra: Henrik Kaufholz [Henrik.Kaufholz@pol.dk]
Sendt: 11. november 2004 11:44
Til: Thomas Harder Rasmussen
Emne: VS: eksempler

Hej Thomas,
 Her er de to første. Fatima får I ikke med, den kan I.
 Om sekunder kommer de tre, jeg har skrevet sammen

Hej
 henrik

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Claus Blok Thomsen
Sendt: 9. november 2004 21:15
Til: Henrik Kaufholz; Kjeld Hybel
Emne: eksempler

Kære venner

Her er min sagsgennemgang af to af sagerne - Karuna og den 88-årige dame. Der findes billeder af dem begge i arkivet. Jeg foreslår, at Karuna-gennemgangen bliver lidt længere end de andre, fordi vi her klart kan dokumentere, at ministeriet lyver i deres definition af "nye oplysninger", og fordi ministeriet samtidig formår at spolere en retssag.

Vh. Claus

Karuna

Karuna på 32 år kom i juli og august måned i år i mediernes, da han sammen med Rådgivnings- og Dokumentationscentret om Racediskrimination (DRC) besluttede at lægge sag an mod Flygtninge- og Integrationsministeriet. Hans sag blev udset til at være principiel og en af de første, der skulle teste, om regeringens regler for familiesammenføring overtrådte de internationale konventioner. Men nu bliver retssagen måske aldrig til noget, fordi ministeriet pludselig vendte på en tallerken. 14. juni i år afslog Flygtninge- og Integrationsministeriet, at Karuna, der kommer fra Sri Lanka, kunne blive familiesammenført med sin kone i Danmark. De to havde været kærestere i 14 år, men på grund af politisk arbejde havde Karuna været nødt til at flygte fra Sri Lanka. De havde dog bevaret kontakten og var efter flugten blevet gift. Både Udlændingestyrelsen og Flygtninge- og Integrationsministeriet var nået frem til, at parret havde større tilknytning til Sri Lanka end til Danmark. Derfor var svaret på deres ansøgning om familiesammenføring begge steder klart nej. Politiken skrev 26. juli som det første medie, at Karuna nu ville lægge sag an mod ministeriet, hvilket fik de elektroniske medier til at tage sagen op. Jyllands-Posten fulgte 1. august op med en artikel om, at FN's flygtningehøjkommissariat UNHCR mente, at det var usikkert for parret at vende hjem til Sri Lanka.

Mens myndighederne tidligere havde været fuldkommen stålfaste i deres afslag, meddelte Flygtninge- og Integrationsministeriet pludselig 17. august i år - få uger efter presseomtalen - i et brev, at ministeriet nu ville se på, om Karuna og hans kone alligevel kunne blive familiesammenført. Årsagen var ifølge ministeriet, at der var kommet "nye oplysninger" i sagen.

Ifølge brevet var ministeriet efterfølgende "blevet bekendt" med, at Karunas kone opholdt sig i Danmark på visum, da ministeriet gav sit afslag.

Ministeriet begrundede ikke i brevet, hvordan det skulle kunne spille ind på afgørelsen, at hun havde et visum. Men Karunas kone fik nu lov til at opholde sig i Danmark under den fornyede behandling

af deres sag.

Imidlertid havde Udlændingestyrelsen, der hører under Flygtninge- og Integrationsministeriet, på dette tidspunkt vidst i flere måneder, at Karunas kone var i Danmark. Allerede 5. april 2004 havde styrelsen nemlig selv givet hende visum til Danmark frem til 18. juli i år.

Årsagen var, at parret havde fået en datter, som var blevet født i Danmark i februar måned, da Karunas kone var heroppe på besøg.

For økonomisk at kunne gennemføre en retssag mod ministeriet havde DRC bedt procesbevillingsnævnet om fri proces. Men da ministeriet i august meddeler, at det nu vil se på ansøgningen om familiesammenføring igen, får det procesbevillingsnævnet til at stoppe sit arbejde. Ved pludselig at genoptage sagen får ministeriet således sat en foreløbig stopper for en retssag, som ministeriet ifølge flere førende retsekspertes har stor risiko for at tabe.

Måned efter – 22. september i år – meddeler flygtninge- og integrationsminister Bertel Haarder (V) i en pressemeddelelse, at det lige præcis er sager som Karunas, at ministeriet nu vil genbehandle, fordi Europarådets menneskerettighedskommissær har beskyldt myndigheders afgørelser i bl.a. disse sager for at være i strid med menneskerettighederne.

Den fornyede behandling af Karunas sag er endnu ikke afsluttet.

88-årige Sardar Begum

Selv om Sardar Begum er 88 år og har 13 børnebørn og fire oldebørn i Danmark, stadfæstede Flygtninge- og Integrationsministeriet 27. september i år en afgørelse fra Udlændingestyrelsen om, at den ældre dame ikke kunne få familiesammenføring i Danmark på grund af manglende tilknytning. Hun fik derfor en frist på en måned til at rejse hjem til Pakistan, selv om hun ikke længere havde nogen nær familie der.

I sit afslag skrev ministeriet til den ældre dame, at "det er indgået i grundlaget for ministeriets afgørelse, at De efter det oplyste er alderdomssvækket, således at De ikke kan lave mad, klæde Dem på, gå i bad og gå op af trapper uden hjælp fra andre". Ministeriet mente dog ikke, at disse helbredsforhold var "af en sådan karakter", at de kunne begrunde en familiesammenføring. Hendes advokat, Jørgen Høgild, fandt afslaget så inhumant, at han gik til Ritzaus Bureau med afslaget. Ritzau udsendte 23. oktober en artikel om den ældre dame, og allerede dagen efter – på en søndag – udtalte Bertel Haarder til pressen, at Integrationsministeriet nu ville genoverveje sagen, hvis der kom nye oplysninger.

To dage efter – 26. oktober – skrev ministeriet til kvindens advokat, at der nu var kommet nye oplysninger i sagen og derfor udskød hendes udrejsefrist til 15. januar 2005. Ministeriet skrev dog intet om, hvorvidt det ville genbehandle sagen.

De nye oplysninger, som ministeriet henviste til, var en kort lægeerklaring, som advokat Jørgen Høgild havde fakset til ministeriet få dage forinden – 21. oktober.

Af erklæringen fremgik det, at Sardar Begum ikke kunne "klare at tage tilbage til hjemlandet, er fortsat træt og afkræftet". Derudover henviste lægen til en tidligere lægeerklaring fra Amtssygehuset i Gentofte, som 12. september 2002 var blevet sendt til Udlændingestyrelsen. Denne erklæring fastslog allerede dengang, at Sardar Begum er "gammel, afkræftet, svækket, kan ikke klare sig selv uden betydelig hjælp og kan ikke i sin nuværende tilstand klare en mange timers flyrejse".

Derfor vidste myndighederne altså godt, at Sardar Begum var svækket og ikke kunne klare en hjemrejse, da ministeriet 26. oktober i år betegnede disse oplysninger som "nye".

Thomas Harder Rasmussen

Fra: Henrik Kaufholz [Henrik.Kaufholz@pol.dk]
Sendt: 11. november 2004 11:45
Til: Thomas Harder Rasmussen
Emne: VS: tre sager

som bebudet

> -----Oprindelig meddelelse-----

> Fra: Henrik Kaufholz
> Sendt: 10. november 2004 10:34
> Til: Claus Blok Thomsen
> Emne: tre sager

> Sharam - Iran, familiesammenføring

> Sharam Diostar, 32, kom til Danmark som kvoteflygtning 11. maj 2000.
> Har permanent opholdstilladelse. Har lært dansk og har fast arbejde på
> trævarefabrik i Brødstrup ved Horsens. Har lejet lejlighed i
> Brødstrup. Maryan Diostar, 24, er en slags barndomskæreste. De boede i
> nærheden af hinanden. Efter hans flugt til Danmark er de i telefonisk
> kontakt og beslutter at gifte sig. De bliver borgerligt viet i Tyrkiet
> 11. oktober 2003, fordi Sharam ikke kan og tør rejse til Iran. Hun
> kommer til Danmark på turistvisum i januar 2004. Søger om
> familiesammenføring/opholdstilladelse 28. maj 2004. Henvender sig et
> par dage senere til politiet i Horsens for at få udleveret sit pas.
> Politiet anbringer et stempel om at hun skal rejse inden 15 dage.
> Sharam henvender sig 17. juni til ministeriet og fortæller, at hendes
> liv er i fare, hvis hun vender tilbage. Anklager for utroskab kan ende
> med stening. 19. juni 2002 rejser hun tilbage til Teheran med fly. 13.
> juli - altså mere end tre uger efter afrejsen - får hun brev fra
> Integrationsministeriet med besked om, at hun skal skynde sig at søge
> asyl! I Teheran afhøres hun flere gange af politiet og aborterer.
> Hendes problemer skyldes, at hun har giftet sig borgerligt og at hun
> har haft sex med Sharam uden at være gift iflg. muslimsk/iransk lov.
> Sharam ringer 1 eller 2 gange til Integrationsministeriet (Allan
> Warrer) i løbet af sommeren til både Udlændingestyrelsen og
> ministeriet, der intet foretager sig. Warrer siger, at Maryan bare
> skal søge asyl - enten i Teheran eller Ankara. Sharam oplyser, at han
> også har skrevet. Maryans mor fortæller ved midnat 5. oktober, at nu
> er hun fængslet. Da havde han allerede mistanke, fordi Maryan ikke
> havde været ved telefon på det aftalte tidspunkt. Sharam ringer onsdag
> 6. oktober kl. 8.15 til Elsebeth Gerner Nielsens sekretær og
> fortæller, at han igen har ringet til ministeriet, men at »de ikke kan
> hjælpe«. Han er fuldstændig fortvivlet. Elsebeth Gerner Nielsen
> kontakter journalist Henrik Kaufholz, Politiken, der straks både
> kontakter Sharam, Udlændingestyrelsen (Morten Laursen) og
> Integrationsministeriet (Thomas Harder). Sharam fortæller, at hans
> kone måske kan komme ud mod kaution/bestikkelse. Politiken vælger
> først at skrive om det, når hun er på fri fod. Ellers kan hun - hvis
> det lykkes at få ministeriet til at se på sagen - heller ikke komme ud
> af Iran. Torsdag 7. oktober indkalder Elsebeth Gerner Nielsen
> integrationsminister Beretl Haarder til lukket samråd. Fredag 8.
> oktober løslades Maryan ud mod en kaution/bestikkelse på næsten 60.000
> kr. Pengene har hendes familie skaffet. Hun opholder sig hos sin
> familie. Sidst på eftermiddagen beslutter integrationsminister Bertel
> Haarder, at hun skal have opholdstilladelse. Politikens journalist
> siger til Sharam, at han skal sørge for, at konen går til ambassaden,
> når den åbner mandag morgen. Lørdag 9. oktober skriver Politiken om
> sagen. Søndag 10. oktober sender Politiken en mail om sagen til
> ambassaden i Teheran. Mandag 11. oktober får ambassaden besked om at
> hjælpe Maryan, der selv henvender sig tidligt på formiddagen.
> Ambassadøren siger senere på dagen til Politiken, at han aldrig
> tidligere har hørt om sagen. Har altså heller ikke fået henvendelser i
> sommerens løb. Ambassaden sørger for at give Maryan et visum, skaffer

> en flybillet og ledsager hende til lufthavnen. Tirsdag 12. oktober ca.
> kl. 3 om natten ringer Udenrigsministeriet til Sharam, at Maryan er på
> vej til Danmark. Han skal hente hende i Kastrup kl. 10.45 - LH5240 fra
> München. Onsdag 13. oktober skriver Politiken om genforeningen. Sharam
> har skam fået en regning på 6.200 kr. for flybilletten.>

>
>
> Bjarne - familiesammenføring

>
>
> Bunyang Krajangsu Wan Andersen blev 30. oktober 2002 gift med Bjarne
> Andersen. Traf hinanden i august 2002. 31. oktober 2002 søgte Bunyang
> K.W. Andersen opholdstilladelse (familiesammenføring), fordi hun var
> blevet gift. Bunyang fik 9. juli 2003 afslag på ansøgning om
> opholdstilladelse (familiesammenføring), fordi hendes mand ikke kan
> forsørge hende - udlændingelovens paragraf 9, stk. 1, nr. 1, litra a,
> jvf. paragraf 90 stk. 3. Fik 15 dage til at rejse. 14. juli 2003
> klager hun over afslaget. Bjarne Andersen er ganske vist sygemeldt med
> en knæskade, men har i tidens løb lagt så meget til side, at han
> sagtens kan forsørge hende. 28. juli 2003 beskriver Politiken parrets
> sag. Samme dag rejser Bunyang til Thailand med direkte fly fra Kastrup
> 14.35. TVA bringer samme aften et indslag. Lokalavisen Sydkysten
> skriver flere gange, og mere udførligt end Politiken og TVA. 30. juli
> (spm 4071) spørger Anne Marie Meldgaard (S), hvorfor
> arbejdsløshedsdagpenge til forskel fra sygedagpenge og efterløn
> (næsten samme beløb) ikke er forsørgelsesgrundlag? 15. august 2003
> svarer Bertel Haarder: »Jeg ser ingen anledning til at ændre
> reglerne«. Kontanthjælp og arbejdsløshedsdagpenge indgår ikke, fordi
> udlændinge der familiesammenføres ikke må falde det sociale system til
> byrde. 26. november 2003 Bunyang og Bjarne vender hjem fra Thailand,
> hvor han tog ud for at besøge hende. December 2003 beklager
> Udlændingestyrelsen, at den ikke er færdig med sagen. Bebuder en
> afgørelse i januar. Januar går - uden at familien hører fra
> myndighederne. Tiden begynder at blive knap. Bunyangs visum udløber
> 28. februar 9. februar 2004 sender ministeriet sagen tilbage til
> Udlændingestyrelsen. Bunyang K.W. Andersen får lov at blive i Danmark
> under styrelsens fornyede behandling. Ministeriet finder nu, at der
> ikke længere er grundlag for afslag på grund af manglende
> forsørgelsesevne. Afgørende er at Bjarne 1. juli fylder 60 og vil gå
> på efterløn. Integrationsminister Bertel Haarder skriver samtidig til
> Bjarne, at »din ægtefælle kan blive i Danmark under
> Udlændingestyrelsens fornyede behandling af hendes sag«.

>
>
> Arlinda - familiesammenføring

>
>
> Arlinda Salihi, 24, får xy afslag på familiesammenføring med Idriz
> Salihi, og skal 22. september 2004 forlade Danmark. Parret har et
> barn, Erion, som hun i givet fald vil tage med sig. Begrundelsen er
> hendes manglende tilknytning. Idriz Salihi, 34, fik 23. oktober 1995
> opholdstilladelse i Danmark som flygtning efter den daværende
> udlændingelovs paragraf 7, stk. 2. Idriz er godt integreret. taler
> godt dansk, har fået en uddannelse og har fast arbejde, p.t. som
> buschauffør hos Connex Danmark A/S i Kolding. (Han var dengang gift
> med en anden kvinde fra Kosova. Parret har to børn. De tre opholder
> sig i Danmark. Idriz betaler børnepenge) Arlinda og Idriz træffer
> hinanden i Kosova i sommeren 200. Forholdet udviklede sig i løbet af
> de næste to år. Sommeren 2002 kommer Arlinda til Danmark med
> turistvisum. Myndighederne har fået udtrykkelig besked om, at formålet
> med besøget er at blive gift med Idriz. Parret var med barn og
> tilladelse fra udlændingestyrelsen på besøg i Kosova i sommerferien
> 2004. 11. september klager hans tillidsmand, Susanne Juhl, til
> ministeriet og henvender sig også til folketingsmedlem Villy Søvndal,
> SF. Hendes anliggende er i første omgang at få klagen givet opsættende
> virkning, så Arlinda og Erion kan blive i Danmark under behandling af
> klagen. 13. september tager TVSyd (Lotte Blomgren) sagen op i et
> længere indslag. xy september får han brev om, at klagen har

> opsattende virkning

>
>
>
>
>
>
>

Thomas Harder Rasmussen

Fra: Thomas Harder Rasmussen**Sendt:** 12. november 2004 18:53**Til:** 'Henrik Kaufholz'; 'Claus Gade Sørensen'

bertel haarder-

"Der kan komme nye væsentlige oplysninger frem, når pressen beskriver en sag, og der kan også, som vi senest har set, opstå nogle nye omstændigheder i en sag.

Det er os, der har ansvaret for at træffe de rigtige afgørelser. Hvis der kommer nye væsentlige oplysninger frem i pressen - oplysninger vi ikke har haft tidligere - så skal vi naturligvis tage stilling til om de nye oplysninger betyder, at afgørelsen skal ændres.

Jeg tror ikke, at kritikerne er opmærksomme på, at myndighedsafgørelser skal følge et bestemt mønster. Vi kan ikke ændre praksis i en bestemt sag, bare fordi sagen bliver omtalt i medierne."

ministeriet oplyser:

1) Sharam Dostar

Ministeriet modtog først klagen over Udlændingestyrelsens afgørelse om afslag på ægtefællesammenføring den 21. juni 2004 - dvs. efter, at Maryam Dostar var udrejst af Danmark. Parret anførte ikke over for Udlændingestyrelsen under sagsbehandlingen, at Maryam Dostar frygtede overgreb ved tilbagevenden til Iran. Den 6. oktober 2004 oplyste Sharam Dostar over for ministeriet, at Maryam Dostar var blevet fængslet i Iran på grund af ægteskabet, og den 7. oktober 2004 fik ministeriet oplyst, at Maryam Dostar havde fået at vide, at hun kunne blive løsladt mod kaution, hvis hun fik opholdstilladelse i Danmark. Herefter gav ministeriet opholdstilladelse af ganske særlige grunde, fordi det som følge af Maryam Dostars fængsling i Iran på grund af ægteskabet må anses for udelukket, at ægteparret kan bo sammen i Iran. Begrundelsen for afgørelsen om opholdstilladelse er således oplysningerne givet til ministeriet den 6. og 7. oktober 2004 om, at Maryam Dostar var fængslet i Iran.

2) Bunyang Andersen

"Historien" bygger på en forkert forudsætning.

Reglerne om hvorvidt arbejdsløshedsdagpenge kan indgå i beregningen af forsørgelsesgrundlaget er ikke ændret. Den dagældende bekendtgørelse (nr. 580 af 10. juli 2002) gælder stadig. Der er ikke vedtaget eller udstedt nye regler. Ministeriet træffer den 9. februar 2004 sin første og eneste afgørelse i sagen. Afgørelsen, der er meget juridisk teknisk, bygger på en analogislutning af reglerne i den ovennævnte bekendtgørelse.

I det helt særlige tilfælde, at en person på arbejdsløshedsdagpenge samtidig er berettiget til at gå på efterløn, og når efterlønnen ville betyde, at pågældende ville kunne opfylde forsørgelseskravet, så skal det under disse helt særlige omstændigheder være muligt at medregne arbejdsløshedsdagpenge ved vurderingen af forsørgelsesevnen. Reglerne må ikke betyde, at mere eller mindre arbejdsduelige personer tvinges til at forlade arbejdsmarkedet og i stedet modtage efterløn, for at de kan få deres ægtefælle til landet.

Bunyang fik opholdstilladelse den 7. april 2004 af Udlændingestyrelsen .

3) Arlinda Salihi

Hun fik den 17. august 2004 afslag på ægtefællesammenføring af Udlændingestyrelsen og afgørelsen påklages til ministeriet den 17. september 2004. Sagen vedr. en flygtning gift efter udrejsen af hjemlandet, dvs. er en af de sager, hvor regeringen har ændret retsopfattelse. Derfor gives den 23. september 2004 opsættende virkning under sagsbehandlingen. Der er således ikke tale om, at presseomtalen har ført til en ændret vurdering af sagen i ministeriet. Spørgsmålet om opsættende virkning havde fået samme udfald, hvis sagen ikke havde været omtalt i pressen.

4) Kamalini Karunakaran

Beskrivelsen af sagen bygger på en forkert forudsætning, nemlig at Udlændingestyrelsen og ministeriet er et hele.

Det er korrekt, at Udlændingestyrelsen i forbindelse med visumsagen fik oplysninger om Kamalini Karunakaran's ophold i Danmark. Men nu er det jo sådan i Danmark, at myndigheder – også selvom de hører under samme ministerressort – ikke bare kan sende alle mulige oplysninger rundt mellem hinanden. Det er parrets partsrepræsentant sikkert også enig i.

Parret fik den 14. juni 2004 af ministeriet afslag på opholdstilladelse grundet tilknytningskravet. Det er ved afgørelsen lagt til grund, og der er i begrundelsen for afgørelsen lagt vægt på, at Kamalini Karunakaran ikke har været i Danmark. Der er desuden ikke fastsat udrejsefrist ved afgørelsen, hvilket understøtter, at ministeriet, da ministeriet traf afgørelsen, ikke vidste, at Kamalini Karunakaran var i Danmark.

Det følger af ministeriets notat af 29. september 2003 om anvendelsen af tilknytningskravet, jf. udlændingelovens § 9, stk. 7, at "Uanset hvor stærk tilknytning den herboende måtte have til Danmark, vil tilknytningskravet som udgangspunkt således alene kunne anses for opfyldt, hvis ansøger tillige har en vis tilknytning til landet." Det bemærkes, at notatet er offentligt tilgængeligt, da det er oversendt til Integrationsudvalget.

Det bemærkes, at parrets partsrepræsentant i klagesagen, DRC, ikke havde fundet anledning til at oplyse ministeriet om den ændring af de faktiske forhold, som jo var af væsentlig betydning for sagen.

Da det således var af betydning for afgørelsen af tilknytnings sagen, at Kamalini Karunakaran nu var indrejst i Danmark og allerede var det, inden ministeriet traf afgørelsen af 14. juni 2004, fandt ministeriet det rettest at genoptage sagen med henblik på at vurdere, om tilknytningskravet nu var opfyldt.

Der er den anden faktuelle fejl i sagsfremstillingen, at DRC ikke har rettet henvendelse til Procesbevillingsnævnet, men derimod til statsamtet med henblik på at søge om fri proces.

5) Sardar Begum

"Historien" bygger på en forkert forudsætning. Der er ikke tale om, at ministeriet har ændret mening.

Der er tale om, at vi på baggrund af de allersenest fremsendte lægelige oplysninger om, at Sardar Begum i øjeblikket var i en sådan helbredstilstand, at hun ikke var i stand til at vende hjem nu, udsatte udrejsefristen i en kort periode.

Ministeriet skrev således:

"Ved telefax af 21. oktober 2004 til ministeriet har De som advokat for Sardar Begum anmodet om udsættelse af Deres klients udrejsefrist. Til støtte herfor har De medsendt en erklæring af 19. oktober 2004 fra læge Marianna Steensen Jacobsen, hvoraf det fremgår, at Deres klient "ikke har kunnet klare at tage tilbage til hjemlandet, er fortsat træt og afkræftet, passes af familien, der ansøges derfor

om forlængelse af opholdet i Danmark i endnu 2-3 måneder”.

På baggrund af lægeerklæringen har ministeriet fundet det rettest at udsætte Deres klients udrejsefrist til den 15. januar 2005.”

